

ONDERWEG

OUDEZIJDS 100
JAARVERSLAG
2023

Oudezijds 100

Visie

Iedereen valt wel eens tussen wal en schip. Op die momenten hebben we een ander het hardst nodig en verdient ieder mens een dak, eten, gezelschap en de benodigde zorg om opnieuw vorm te geven aan het leven.

Vanuit ons geloof in de kracht van samenzijn, wederkerigheid en het bieden van een menswaardig bestaan is ieder mens - jong of oud, gelovig of ongelovig, arm of rijk, buurvrouw, vriend of onbekende - welkom hier. Samen komen we verder.

Missie

Wie wij zijn

OZ100 is een ontmoetingsplek, toevluchtsoord en veilige haven voor iedereen die daar behoefte aan heeft. In de binnenstad van Amsterdam proberen wij de boodschap van Jezus Christus in de praktijk te brengen.

Wat wij doen

Wij bieden hulp door inloop, maatschappelijke ondersteuning en begeleid wonen. Onze woongemeenschap functioneert hierin als groot familie en oefenschool voor het leven, zodat mensen het vertrouwen in hun eigen talenten, capaciteiten en veerkracht terugvinden en weer durven te bouwen op hun medemens.

Colofon

Hoofdredactie, beeldredactie en coördinatie

Laurie Kemp

Redactie

Lyke Florentinus-Boiten, Merel Knipping, Francina van Keij, Laurie Kemp, Marjan Bosch, Commissie PR

Eindredactie

Lyke Florentinus-Boiten

Fotografie

Cover - Jamie Iof via Unsplash
P. 14 - Sten Rademaker via Unsplash
P. 15 - Sem S. via Unsplash
P. 24 - Charlie Red via Unsplash
P. 25 - Sid Saxena via Unsplash
P. 27 - Pierre Gui via Unsplash
P. 33 - Lars Groenendijk via Unsplash

Overige fotografie

Oudezijds 100 gemeenschap, met bijzondere vermelding van de Commissie PR.

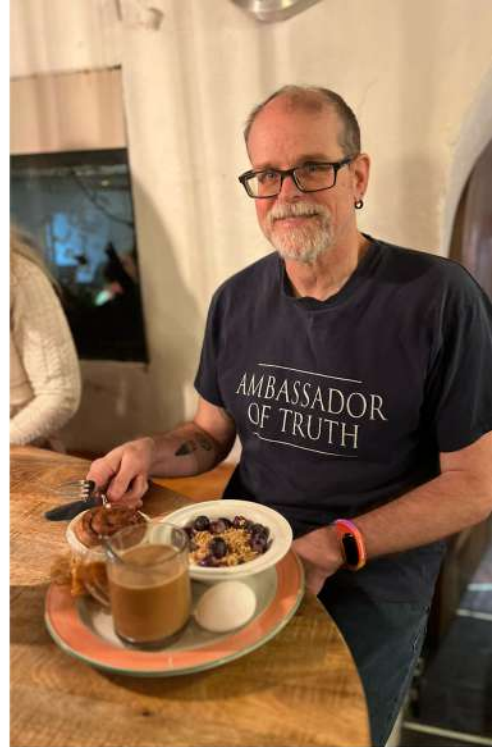
Nieuwsbrief ontvangen? Meld je aan op <http://eepurl.com/iRgsuA>

Jaarverslag niet ontvangen of liever digitaal? Stuur een e-mail naar communicatie@oudezijds100.nl

Doneren? Scan de QR-code!

Inhoudsopgave

Onderweg

P. 5

Inleiding door Rik.

In gesprek met Liesbeth

P. 7

Over maatschappelijk werk bij OZ100.

On exchange from Paraguay

P. 11

An interview with Marco and Rocio.

Voorjaarswandeling

P. 14

Hoe Etty Hillesum een teken van hoop werd voor OZ100, door Paul.

Turning lead into gold

P. 18

Het levenswerk van Kristina.

Door de ogen van een kleine bewoner

P. 22

Door Maria en Ruchama.

Reflections on the Way

P. 24

By Rebekah.

Het jaar in cijfers

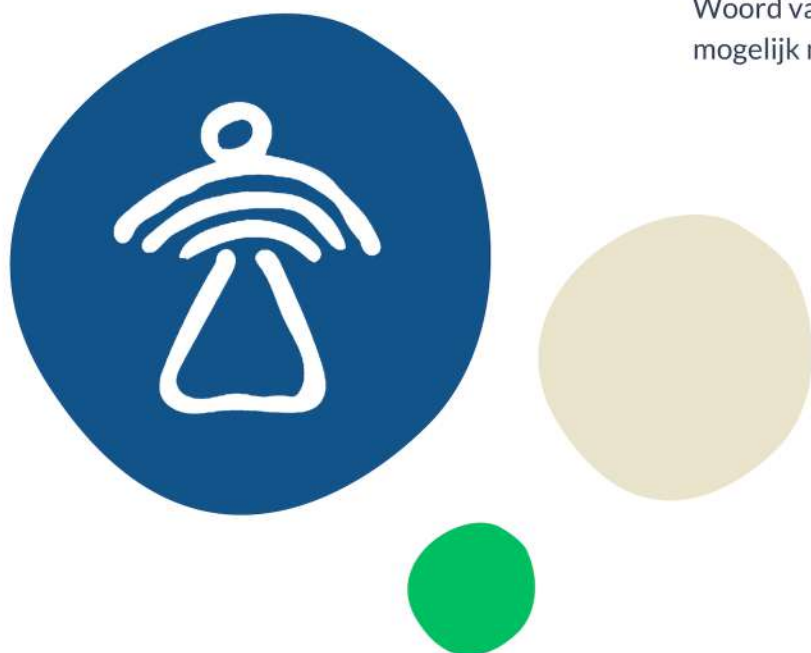
P. 27

Door Francina.

Dankwoord

P. 36

Woord van dank aan allen die dit jaar financieel mogelijk maakten.

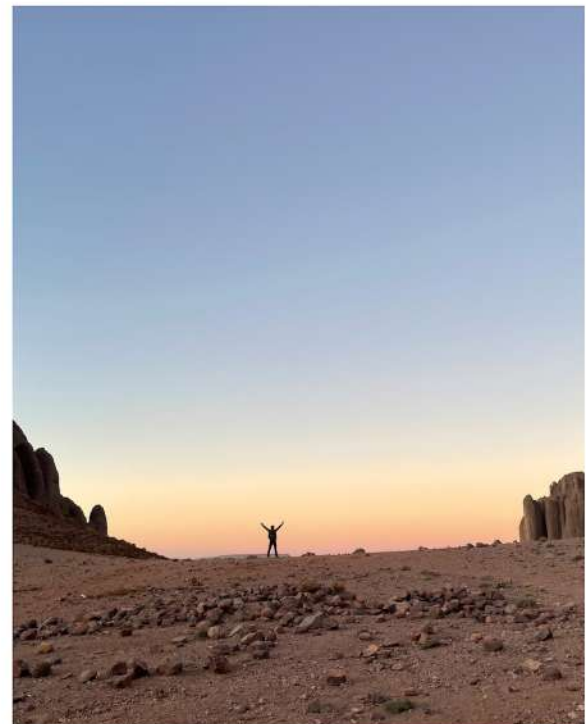
Onderweg

Ieder jaar kiest de OZ100 gemeenschap een jaarthema als leidraad voor onze activiteiten en gemeenschapsleven. In dit Jaarverslag vind U naast een overzicht van onze activiteiten en ontwikkelingen verhalen rondom het thema 'Onderweg.'

Onderweg zijn is meer dan alleen fysiek van de ene plaats naar de andere reizen. Het vertegenwoordigt een innerlijke zoektocht, een reis van persoonlijke groei, spirituele ontwikkeling en zelfontdekking. De Bijbel staat vol met reisverhalen die variëren van kleine omzwervingen tot grote pelgrimstochten. Denk aan de reis van het volk Israël vanuit de slavernij in Egypte op weg naar het beloofde land, de tocht van de drie wijzen naar de geboorteplaats van Jezus, of de reis van de apostelen die het evangelie verspreiden naar verre landen. Elk van deze verhalen draagt een unieke boodschap en biedt inzicht in de menselijke ervaring van onderweg zijn met God.

Door onderweg te zijn met God worden wij geconfronteerd met onze eigen tekortkomingen en worden we uitgedaagd om te groeien in geloof, hoop en liefde. Onderweg zijn betekent uitgedaagd worden om buiten de eigen comfortzone te treden, om jezelf te herontdekken en om nieuwe ervaringen op te doen.

Zo is iedere levensreis een tijd van avontuur, maar ook van introspectie. Een tijd om los te laten wat bekend is en open te staan voor het onbekende.

Terwijl we onderweg zijn, worden we geconfronteerd met obstakels en kansen, ontmoeten we nieuwe mensen en ervaren we nieuwe dingen. Elke stap van de reis biedt een kans tot groei en leren, tot het ontdekken van wie we werkelijk zijn en wat ons werkelijk gelukkig maakt.

Onderweg zijn omvat meer dan alleen persoonlijke groei. Het omvat ook de waarde van verbondenheid en gemeenschap tijdens die reis. In de Bijbel zien we keer op keer hoe mensen elkaar ontmoeten en ondersteunen tijdens hun reizen. Of het nu gaat om Ruth die Naomi vergezelt op haar reis terug naar Bethlehem, of de barmhartige Samaritaan die een gewonde reiziger helpt langs de kant van de weg, deze verhalen benadrukken het belang van mededogen en solidariteit onderweg. In al die verhalen vinden we inspiratie en begeleiding voor onze eigen reis.

Zo zijn ook de verhalen in dit Jaarverslag meer dan alleen een verzameling van woorden. Het zijn vensters, iconen, naar verschillende werelden, ervaringen en perspectieven van verschillende mensen die zich verbonden weten met Oudezijds 100.

Elk verhaal draagt een unieke boodschap, soms subtiel en soms krachtig. Ze kunnen dienen als katalysator voor verandering, aanmoediging bieden in moeilijke tijden en hoop verspreiden te midden van alle uitdagingen in ons leven.

In een tijd waarin wij allen vaak worden geconfronteerd met verdeeldheid en polarisatie, angst en onzekerheid, koester ik de hoop dat deze verhalen begrip, respect en het samen onderweg zijn zullen bevorderen, waardoor een gevoel van verbondenheid ontstaat dat sterker is dan welke verdeeldheid dan ook en hoop geeft in momenten van hopeloosheid.

Ik hoop dat de verhalen vanuit onze gemeenschap een bron van inspiratie en een teken van verbondenheid zullen zijn en dat ze troost en hoop mogen bieden.

RIK FLORENTINUS
PRIOR COMMUNAUTAIRE
GEMEENSCHAP OUDEZIJD 100

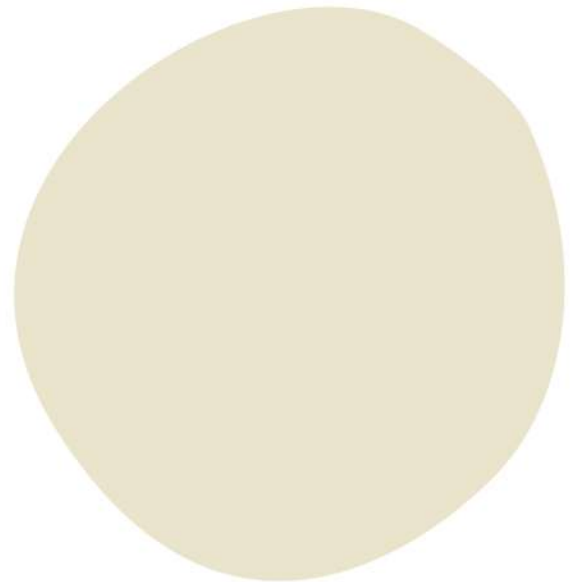

In gesprek met Liesbeth

Liesbeth werkt al meer dan 30 jaar in de zorg- en welzijnssector. Gedurende haar carrière richtte ze zich veelal op ouderenzorg en gemeenschapsopbouw in Amsterdam Noord en stuurde ze vrijwilligersteams aan. Inmiddels is ze 7 maanden werkzaam bij Oudezijds 100 als algemeen maatschappelijk werker voor InStap. Tijd voor een kennismaking!

Liesbeth, vertel meer over je werk bij Oudezijds 100? Wat doe je precies?

Het belangrijkste dat wij doen als Maatschappelijk Werkers is stresspunten weghalen, zodat mensen weer aan hun verhaal en leven kunnen werken. Kunnen we iets doorbreken? Kunnen we een ander op de een of andere manier ondersteunen? Kunnen we met kleine handelingen helpen of van betekenis zijn? We denken mee, helpen, bellen, regelen waar nodig.

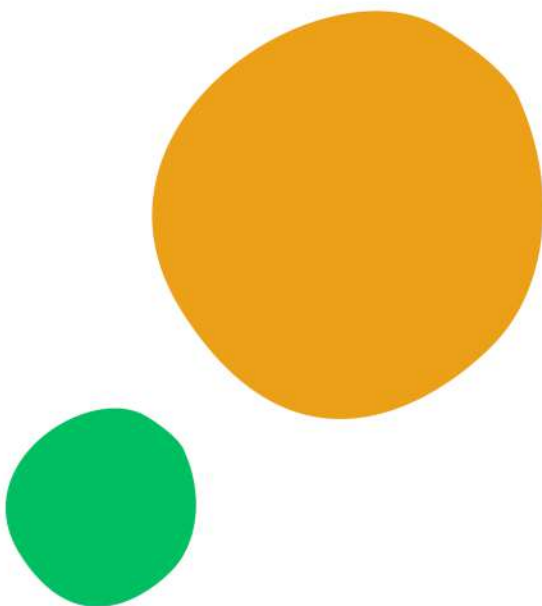

Wat houdt dit praktisch in?

Een woning is de grootste vraag op dit moment. Mensen hebben onderdak nodig in deze moeilijke tijd. Kunnen ze ergens in de stad terecht? Moeten we buiten Amsterdam zoeken? Dat is vreselijk moeilijk. Toch vinden we vaak mogelijkheden om ze een stapje verder te krijgen, bijvoorbeeld via de Centrale Toegang van de GGD of andere organisaties.

Dakloos zijn betekent dat je geen veilige plek hebt om even tot rust te komen, een vaste plek hebt om te slapen of je spullen kunt opbergen. Het trekt de bodem onder je bestaan vandaan. Een veilige plek is wat mensen het liefst willen. En dat is tegelijkertijd wat het moeilijkste is om te vinden in Amsterdam, door de wooncrisis.

Vaak hebben mensen ook juridische of financiële vragen, omdat ze in de schulden zitten of andere soort problemen hebben. Maar het kan ook nog praktischer zijn: vandaag was er iemand die voedselbonnen nodig had. Laatst vroeg er iemand om maandverband.

Wat vind je het leukste aan je werk?

De diversiteit van mensen en hun vragen. Vaak komen mensen met vragen waar ik geen antwoord op heb. Dan ga je puzzelen en zorgen dat het lukt. Wie, wat, waar liggen de mogelijkheden? Bij het zoeken van mogelijkheden merk ik dat het helpt om te zeggen dat je maatschappelijk werker bij Oudezijds 100 bent. Dat opent veel deuren en het is fantastisch om te zien wat er dan lukt, ook omdat mensen anderen willen helpen. Als ik kijk naar de mensen die bij ons binnen lopen hebben we een 90% slagingskans.

In contact zijn met mensen uit verschillende culturen blijft ook bijzonder, omdat je altijd wat leert, en toch ook snel bij gemeenschappelijke delers eindigt: ieder mens wil het goed hebben. Ieder mens zoekt naar geluk. Ieder mens verlangt naar zingeving. Dat bindt ons. Daarmee kunnen helpen is fijn. Ook is geloof vaak een bindende factor.

Het thema van dit jaar is 'Onderweg'. Wat betekent dit voor jou?

Blijven leren en ontdekken. Voor mij is de bestemming die God voor je heeft het belangrijkste. Het leven is een groeiproces dat nooit eindigt. Ik kan niet zeggen: nu ben ik er.

Zodra je dat denkt krijg je weer een ander pad of uitdaging. Dat betekent ook dat je iedere keer weer een stapje verder groeit, hopelijk dichterbij God toe. Als mens wordt je gespijkerd en gevijld gedurende het leven.

Door Jezus te zoeken leer ik mezelf beter kennen, vormt mijn karakter zich, en wordt mijn hart gepolijst.

Ook de mensen die hier binnenlopen zijn onderweg. Ze komen uit allerlei landen en zien Amsterdam als eindpunt. Ze hopen hier een thuis te vinden en de vrijheid die de stad biedt. Wij proberen hen een plek voor ontmoeten en verbinding te bieden om tot rust te komen en verder te kunnen gaan. Dit betekent soms ook dat mensen weer weggaan uit Amsterdam of Nederland. We blijven onderweg.

Welk verhaal of persoon staat je het meest bij als je terugblijkt op de afgelopen maanden?

Er was hier een vrouw die alles had verloren en op straat was komen te staan. Ze heeft inmiddels een opvangplek en, dankzij haar eigen doorzettingsvermogen, werk. Sommige mensen, vaak zijn het vrouwen, zijn zo dapper. Ze hebben niets behalve geloof, en daar putten ze al hun hoop uit.

Iemand anders is een man uit Suriname. Hij heeft een paspoort gekregen en opvang gevonden. Hij is zo blij. Het zijn dingen die voor ons zo normaal lijken: iemand helpen met een paspoort. Een CV met iemand maken, waardoor hij of zij een baan vindt. Een veilige plek vinden om te verblijven.

Wat geeft jou persoonlijk hoop?

Dat zoveel mensen bezig zijn om anderen te helpen.

Wat hoop je dat de toekomst OZ100 zal brengen?

Ik hoop dat we ons vrijwilligersteam kunnen uitbouwen. Mensen ervaren rust en ruimte bij Oudezijds 100, op het moment dat ze dat het meest nodig hebben en het moeilijkst kunnen vinden. We bieden een veilige plek, zonder omringd te worden door drugs, geweld of de herrie op straat. Dat is zoveel waard.

Om dat te bieden is een goed vrijwilligersteam cruciaal. We hebben een groepje geweldige vrijwilligers. Dat zijn mensen met passie en lef. Ik hoop dat we ook jonge mensen kunnen blijven aantrekken om dit door te zetten.

Ook hoop ik dat meer mensen hun weg hierheen vinden en dat we mogen blijven bestaan als parel in de rosse buurt. We doen dit vanuit onze principes en geloof. Dat maakt ons toch uniek.

GESPREK TUSSEN LIESBETH EN LAURIE (OZ100 MEDEWERKER)

On exchange from Paraguay

As part of our 'Project ZIN,' we select a small number of service-oriented youngsters to live with us each year. In doing so, we aspire to create a diverse community based on principles of reciprocity, solidarity and multi-cultural exchange.

Can you tell us who you are and how you ended up at OZ100?

We are Rocio and Marco from Paraguay. We've been married 3 years, and in April 2023, we had the pleasure to join the OZ100 community, following Marco's acceptance to do a MSc International Development at the UvA. Before moving here, we stayed with a Haarlem pastor for a bit, and did two months of house sitting for a church member. At church, they recommended we apply for housing here. We immediately appreciated the community lifestyle and the value placed on sharing and supporting each other on a daily basis.

After moving in and having the security of housing, we began settling into routines. Now, Marco goes to work at a hamburger production kitchen three times a week and dedicates most of his time to writing his thesis. Rocio goes to YWAM's SHINE seminar to learn how churches can engage in local social justice. She also does art, language classes, volunteering with refugees, and child care. We also enjoy hanging out with people from church, accepting guests from around the world (Amsterdam is a favored spot to visit).

What's your favorite memory or thing about living at Oudezijds 100?

Being able to count on a community, having spontaneous conversations and dinners together. Marco's greatest OZ100 memory has been to play football and having a visiting friend be so welcomed by the community. For Rocio, it's to build one on one friendships. With one friend, who she got to know better through sharing the cleaning hours, she goes to have coffee every free Saturday.

What does this year's theme of being 'en route' mean to you?

We are currently in between stages of life: graduating university, maturing into adulthood, as well as the challenge of becoming parents. We are expecting our first child in November.

For us, being en route also means having faith that God is with us in whatever is still to come. When you stay in one place it is sometimes frustrating how you pray for things but you feel stuck, but traveling helps to see that God is doing a lot more around us than what we see, think or pray for. We've had the privilege to travel and broaden our horizons.

What are your favorite things about living in Amsterdam?

We love the cultural diversity, the public transport, entertainment (museums, events, art, cafes), the connection to the rest of the world and the beautiful architecture. Most of all, we love that we know so many people from the community and our church. Every day we get to greet someone we know on the street which makes the city feel like a cozy town.

Any favorite hang out spots?

The Priesthood cafe, De Laatste Kruimel (a bakery and café), the art fair in front of the American Book Center (ABC) on Fridays, and the public library (OBA) for studying.

What about tips and tricks on how to become part of the OZ100 community?

Go to evening meals as much as possible and help with children's activities and babysitting. This helped us with socializing, and learning the language, because you'll read a lot of Dutch children's books.

What do you miss most about your home country?

Marco: Meat!

Both: In the winter we both missed the warmth and the sun, but the long days in the summer mostly make up for that. Although we love the public transport here and wish we had the same at home, we also miss taking a long car ride while listening to music. Most of all we miss family.

What's next for you? How will you look back at your time in OZ100?

We are moving back to Paraguay this summer. Rocio will be focused first on getting the baby and Marco will start a job at a non-profit called SERVOME. What's next, we don't know, but we're happy for the baby to be raised by close family members.

We will miss Oudezijds a ton! We'll miss the people most of all, as well as the location, the activities, living in a close knit community, the chapel services, shared meals, and of course, as mentioned, we will mostly miss all the amazing friends we made. We truly hope to come as guests many more times, with maybe some more members in our family.

EXCHANGE BETWEEN
MARCO, ROCIO &
LAURIE (OZ100
EMPLOYEE)

Voorjaars wandeling

DOOR PAUL
OZ100 MEDEWERKER

Paul werkt sinds 2019 bij Oudezijds 100. Buiten zijn werk houdt Paul van literatuur, kunst, filosofie en poëzie.

Dit voorjaar, enkele weken na Pasen, liep ik mee met een Etty Hillesum wandeling door Amsterdam-Zuid. Etty was een joodse vrouw die in de Tweede Wereldoorlog een dagboek bijhield en daarin inzichten over liefde, angst en hoop vastlegde. Ze kon onderduiken maar koos ervoor om het lot van haar volk te delen. Ze werd in november 1943 in Auschwitz vermoord.

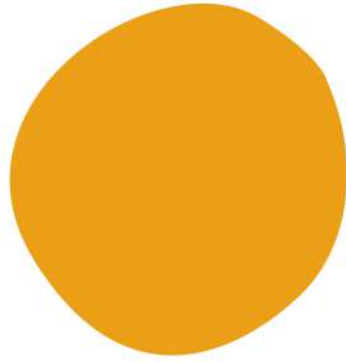
We lopen in een groepje, waaronder twee gemeenschapsleden van OZ100, vanaf de OBA aan het Roelof Hartplein, langs de statige huizen van de Apollolaan richting de Beethovenstraat. Deze straat werd vanwege het hoge aantal Duits-joodse vluchtelingen ook wel de Brede Jodenstraat genoemd. We passeren diverse plekken waar kennissen en vrienden van Etty hebben gewoond of bijzondere gebeurtenissen hebben plaatsgevonden.

In stilte nemen we de plaatsen en gebouwen waar. Elke plek is een venster naar de liefde, angst en hoop die Etty in haar dagboek beschrijft. Dit soort vensters verwijzen naar universele waarheden, die ook buiten de context van de Tweede Wereldoorlog hun geldigheid behouden. Bijvoorbeeld als zij het onderscheid maakt tussen haar binnen- en buitenwereld:

“De binnenwereld is even reëel als de buitenwereld. Men moet dit bewust weten. Zij heeft ook haar landschappen, haar contouren, haar mogelijkheden, haar onbegrensde gebieden. En zelf is men het kleine centrum, waar binnen- en buitenwereld elkaar ontmoeten. De beide werelden worden door elkaar gevoed, men mag de ene niet verwaarlozen ten koste van de andere, de ene niet belangrijker vinden dan de ander.” (11 juni 1941)

Zoals ook Rilke zegt in ‘Weltinnenraum’, vindt innerlijk leven haar voltooiing niet in zichzelf. Het impliceert een gerichtheid naar buiten. Bij Etty is dat een gerichtheid naar God en liefde voor de ander.

Terwijl deze gedachten door mijn hoofd gaan, probeer ik een beeld te reconstrueren zoals de stad er in de oorlogsjaren uit moet hebben gezien en hoe zij dit beleefd moet hebben. De buitenwereld beïnvloedt immers de innerlijke beleving.

We staan stil bij de diverse plaatsen die beschreven staan in ETTY's dagboek 'Het verstoorde leven.' Op één plek blijven we langdurig stilstaan: Gerrit van der Veenstraat 99 (voorheen Euterpestraat). In dit gebouw, waar vóór de oorlog de gemeentelijke meisjes-HBS was gevestigd, zat van 1941 tot 1945 het hoofdkwartier van de Nederlandse afdeling van de Sicherheitsdienst (SD) en de Gestapo. Hier werden verzetsmensen en joden vastgezet, gemarteld en vermoord. De voorjaarsgeuren van hortensia's en jasmijn kunnen de naargeestige sfeer die rond dit gebouw hangt niet verhullen.

Precies hier zitten vandaag enkele moeders in kleurige zomerkleding op een bankje, kijkend naar hun spelende kinderen, in het parkje vóór het 'Monument voor Gedeporteerde Joden.'

Achter het monument ligt het Ignatius Gymnasium, nu een modern gebouw maar voor de oorlog stond hier het gebouw van de gemeentelijke jongens-HBS. Tijdens de oorlog in gebruik genomen als 'Zentralstelle für jüdische Auswanderung' (Centraal bureau voor Joodse emigratie). Hier werden in het begin van de oorlog joden op transport gesteld. Later gebeurde dat vanaf de Hollandse Schouwburg.

De groep is duidelijk onder de indruk. Ik ook. Hoe kunnen mensen zo inhumain zijn jegens de medemens? Hoe moeten de generaties hierna verder met hun leven na zulke tragedies? Hoe kan een liefdevolle God dit toelaten? ETTY probeerde dagelijks menselijk te blijven en voor het leven te kiezen. Zij is daarmee een teken van hoop geworden in duistere tijden. Het is de op de toekomst gerichte verwachting, die ons leert dat het lijden en het kwaad niet het laatste woord hebben. Het opent het perspectief van de hoop.

Langzaam lopen we verder door de straten van Amsterdam-Zuid waar de bomen uit hun winterslaap ontwaken. De eerste tekens van nieuw leven en groei.

Turning lead into gold

Kristina is a self-taught painter from the United States. She has lived and worked in the USSR, Israel, the United States and the Netherlands. In 2012, she won the Best Artist Award at the Global Art Agency (GAA)'s Amsterdam showcase. Since then, her work has been featured in numerous galleries and exhibitions. COVID and personal circumstances forced her to pause and led her to OZ100, where she has been living as part of OpStap since 2023.

When you enter the gallery space, pops and bursts of color meet you everywhere you look, on canvases large and small. Kristina is as colorful as her art: pink hair, a flowery dress and matching hat, freshly painted yellow nails, a lively expression, curious and mischievous eyes. As I walk down the stairs to enter the gallery, she is re-arranging the lilies she was gifted by a friend, clearing the space and applying her make-up. I will soon learn that like her art, Kristina is in constant flux. When conversation starts flowing, there's no stopping her. Below is a distilled transcript of our talk.

You're a self-taught painter. What made you become an artist?

Art has been inside of me since I was a child. At six years old, I enrolled myself into the art academy in Moscow, where my family lived. I studied classical ballet and piano for 5 years. I never became a professional ballerina, but in my mind, I never stopped dancing. As a teenager, my family moved to the United States.

By that time, my parents were divorced and living in different cities. I lived in Sacramento and Monterrey, then moved to my father in Seattle until a family crisis caused me to go back to California. I used all my savings to buy a car, a dark burgundy Cadillac El Dorado 1987, and enrolled myself in community college. I first did an undergraduate in International Relations. I continued my education at Monterrey Institute of International Studies, where I received my bachelor in International Negotiation and Conflict Resolution and an MA in Counter Terrorism. Throughout my studies, I continued to paint and started having art exhibitions. I also became the illustrator for the school's newspaper.

How did you find your way to Oudezijds 100?

In 2016, I left Hilversum and my long term relationship. For the next three years, I travelled and did exhibitions across Israel, Europe and the United States. In 2019, right before Corona, I was not sure if I would stay in the Netherlands. I stayed at different apartments for a while, including at a friend's place who became like second family to me. He was a Holocaust survivor with a second home in Luxembourg. Because he stayed there during the pandemic, I could stay at his apartment here. When he came back afterwards, due to his deteriorating health I decided to leave.

I was used to living like this. Even before going to the United States, me and my family were immigrants in the Soviet Union, originally from Moldova. As a kid growing up in Moscow, I didn't look like the blonde kids in my class. Nothing was handed to me, but I always found my way.

With the help of a social worker I started applying for housing and support to get my life back on track. She knew Oudezijds 100. Though nothing was available, a few months later, Cor (*one of the OpStap team members*) called to say a room had opened up. I was staying with friends, but on that particular night I did not have a place to stay. Merel (*OpStap's team lead*) was there with Cor, to give me my keys.

What have you learned during your time here?

Living here taught me that we all go through things in life, but we cannot lose our humanity. Sometimes, life happens and you find yourself in transition. This is what Oudezijds is for: to help people navigate transitions, regardless of the circumstances that got them there. This doesn't say anything about their value as human beings. That's why I treat people in this area and neighborhood with kindness and respect—tourists, neighbors, sex workers, friends, we're all the same. I have built a lot of friendships while living here.

Thanks to therapy, I now understand how my behavioral patterns got me there. I am impulsive and have endless amounts of life joy and energy. I have both benefited and suffered from this. On the one hand, I am an overachiever. On the other hand, I have a hard time planning ahead.

What's your greatest memory from living at OZ100?

Merel's face when she told me they had a room for me. I was coming out of a period of uncertainty. But that day, for the first time in a long time, I felt that someone had my back. It was a beautiful moment that I will remember forever.

Cor also holds a special place. He first interviewed me when I applied for OpStap and told me that while there was no available spot, he would be in touch in a few months' time. I did not think he would get back to me, but he did. Cor and I continued to talk. It's the small things that go a long way.

What are you most proud of?

That, despite everything I've been through, I never lost my humanity or heart. When faced with losing a home, people, or income I always choose to see the good. I strongly believe that you get what you give, and so I never choose the negative. Even as a child, I made the right decisions for myself to survive, without losing my heart.

When I look back at my life, it's been a bumpy road, but I refuse to see myself as a victim. You cannot blame anyone for what happens to you. I'm proud to have had enough intelligence and self-reliance to survive and overcome.

I also like that I bring life to the places I visit and the people I engage with. I apply this to everything I do, whether it's my gallery or my home here. I turned it into my own little paradise.

I notice that your new work looks different. The forms and colors strike me as calmer and more coherent. There is a newfound serenity to them, compared to your earlier work.

My art tells my life story. I create what's alive inside of me.

I am entering a new phase of my life. In the past, I would always stay on the move. If something went wrong, I would pack my stuff and go about my way. Living here allowed me to stop running, rest and get back onto my feet. I went into therapy. I did the work and found a place of self-love. I wrote a book. I met wonderful people. I will fondly remember this chapter.

As you move into a new chapter of your life, what is next for you?

Before moving here, I did a business course with the Amsterdam Chamber of Commerce. Now I cannot wait to get my company up and running. In terms of my art, I'm currently captivated by the Dutch Golden Age Masters, and spend as much time in the library to study their work and techniques, and apply them to my own work in a new way.

I also hope to find a partner, build a family and have a baby. The time feels right.

Thank you.

The day of our interview, I just so happen to attend an event at Embassy of the Free Mind, a museum for free-thinking spirits, philosophers and alchemists. Kristina reminds me of the old alchemists, who sought to retrieve the philosopher's stone — a metaphor for distilling and transforming life's experiences into inner wisdom, embodied truth and enlightenment.

Like the Dutch masters, Kristina uses her passion for learning, plentiful life energy to study and master every art technique under the sun and improve her work. Like the alchemists, Kristina is not scared to dive within and face life's pains and discomfort to turn lead into gold.

EXCHANGE BETWEEN
KRISTINA AND LAURIE

*Photo by Jean Paul
Witteman*

Door de ogen van een kleine bewoner

DOOR RUCHAMA
OZ100 BEWONER

Ruchama woont sinds 2022 in Oudezijds 100. Naast haar studie Sociaal Werk schrijft ze maandelijks een stukje over het gemeenschapsleven, van dagelijkse momenten tot bijzondere vieringen. Maria is een gefingeerde naam.

Vanuit een stacaravan in Groningen toets ik het nummer van Roos in. Ik ben op bezoek bij vrienden en tegen de tijd dat ik terug ben moet de verhalenbundel af zijn. Gelukkig kunnen interviews tegenwoordig op allerlei manieren!

“Hoi Ruchama, ik zal je Maria geven,” zegt Roos. Zij en ik hadden dit van tevoren afgestemd, dus Maria en ik kunnen meteen van start. “Hoi Maria, weet je waar dit over gaat?”

“Niet echt,” antwoordt Maria. Het valt me op hoe hoog haar stem klinkt via de telefoon. Ook voor mij voelt het onwennig: het is de eerste keer dat ik een kind op deze manier spreek.

“Het gaat over wonen bij Oudezijds 100,” zeg ik. “Ik ga jou een paar vragen stellen en dan mag jij zeggen hoe dat is voor jou.”

“Oké,” zegt Maria. Mijn startsein om de eerste vraag te stellen.

“Hoe vind je het om bij Oudezijds 100 te wonen?”

“Wel leuk,” antwoordt Maria. In mezelf gniffel ik. Bij kinderen is de kans dat het antwoord kort is natuurlijk groter. “Waarom vind je het leuk?” vraag ik, in de hoop het antwoord te verlengen.

“Omdat het groot is. Je hebt meer mensen die je kent dan als je alleen in een huis woont. Dan ken je je buren wel, maar hier ken je het hele huis en ik ken ook mensen die naast het gebouw wonen. Het is net als een hele grote familie.”

“Mooi! Waarom voelt het als een grote familie?”

“Omdat je iedereen kent. En we zijn lief voor elkaar en iedereen is aardig tegen je. En op verjaardagen geeft de rest mij een cadeautje.”

Ik glimlach. Maria vervolgt: “Dus dat is wel heel leuk. En je helpt elkaar.”

Ik denk even na. Wat ze zegt is erg herkenbaar. “Waarmee help je elkaar?”

“Bijvoorbeeld als je kookt vragen mensen vaak of je hulp nodig hebt, of bij de receptie.”

“Ja, mooi!” Ik kijk even naar de vragen die ik had opgeschreven. “Wat is je leukste herinnering bij Oudezijds 100?”

“Toen ik terugkwam van het startweekend in Friesland had ik muggenbulten op mijn gezicht en toen vroegen mensen op school of ik de waterpokken had.”

Ik lach weer. “Hoe vond je het om naar Friesland te gaan?”

“Leuk, dan ben je in de natuur in plaats van in de stad. Daar kan je zelf naar buiten, zelf spelen en naar de boerderij. Maar de stad is ook leuk, want hier heb je winkels in de buurt en kan je shoppen.”

Terwijl Maria het zegt, bedenk ik me hoe ik als kind (toen ik ook bij Oudezijds 100 woonde) hetzelfde had. In de drukke straten van Amsterdam mocht ik niet alleen naar buiten, maar toen ik op mijn achtste naar Amersfoort verhuisde werd ik ineens veel meer vrij gelaten. Terug naar het gesprek.

“En als je weer terug bent in Amsterdam, wat is dan je favoriete plekje?”

“Thuis bij mama. Wij wonen op de derde verdieping en kijken uit op de straat. Het liefst zit ik samen met mama op de bank. Als ik niet bij Oudezijds ben, mis ik dat het meest. Maar de Kajuit is ook gezellig. Daar kun je lekker babbelen. Of soms zitten we lekker buiten op het stoepje in de zon.”

“Laatste vraag. Wat vind je niet zo leuk aan Oudezijds 100?”

Maria denkt even na. “Als de planten doodgaan op ons balkon.”

“Dankjewel Maria. Weet je waar dit gesprek voor was?”

Ze antwoordt van niet. “Het is voor de verhalenbundel van Oudezijds 100. Daar komen allemaal verhalen in van mensen die hier wonen of werken. Daar sta jij zometeen ook tussen!”

“Leuk!” zegt Maria en ook Roos, die er natuurlijk bij zit, reageert enthousiast.

Ik hang op. Op mijn scherm zie ik dat het gesprek zo'n tien minuutjes geduurd heeft. Genoeg tijd om Oudezijds te leren kennen vanuit kinderlijk perspectief!

Reflections on the Way

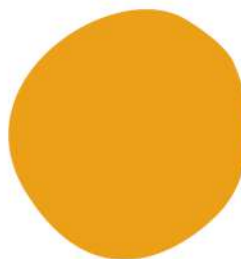
BY REBEKAH
OZ100 COMMUNITY MEMBER

We asked different members from the Oudezijds 100 community to reflect on this year's theme of 'Being En Route'. Rebekah is a visiting Researcher at the University of Amsterdam. She has lived at OZ100 since January 2024.

Alongside my roots, my research brought me to Oudezijds 100 in a roundabout way, through a novel that a French-Algerian Muslim author wrote about the Dutch-Russian Jewish diarist Etty Hillesum, who lived in Amsterdam Zuid during the Second World War. The novel brings to life the photograph of a Moroccan girl that hung on Etty's wall, in dialogue with her diaries.

So I was pleasantly surprised upon arrival at Oudezijds 100 to discover that not only was there to be a whole month dedicated to Etty Hillesum at the OBA where one of the community members works, but also that same community set up the first Moroccan school in Amsterdam back in the 80s. I knew that this is where I am meant to be for this time - my research sabbatical. Etty wrote on 14 July 1942:

'En als je een keer begonnen bent met God te wandelen, ja dan wandel je maar door, het hele leven is dan één uit wandelen gaan, zo'n merkwaardig gevoel.'

If asked to define myself in relation to faith, I would say I'm a follower of the Way, as an invitation to the other and as a reminder to myself, to keep in step with the Spirit, to become a disciple of the One who says, 'I am the way, the truth and the life' (John 14:6).

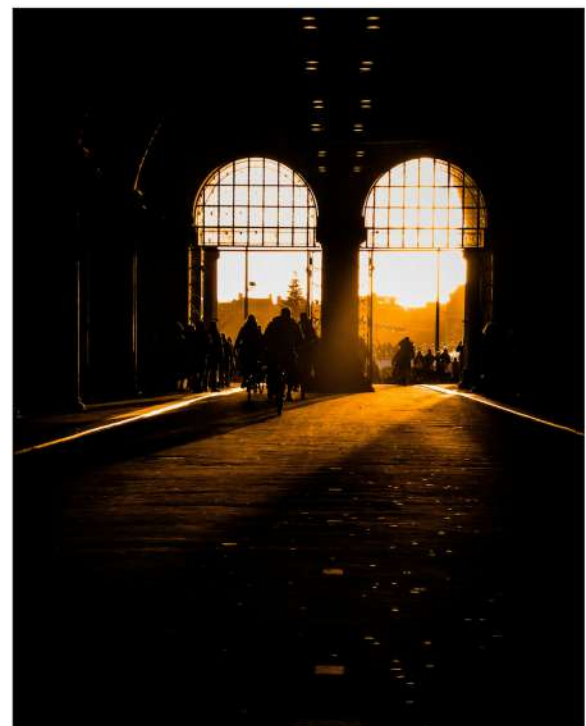
This was how the first 'Christians', before they were identified as such, defined themselves, as they lived in community, eating together, devoting themselves to prayer and the apostles' teaching as they went about their daily lives (Acts 2:42). And now I find myself living in community, alongside other disciples and seekers, in my 'motherland', having grown up with Dutch as my mother's mother tongue, though in the UK.

I have been reflecting recently on what and where home is, having lived in many places. And here I have to think of Psalm 84 and the song 'Wat hou ik van Uw huis':

*'Even the sparrow has found a home,
and the swallow a nest for herself,
where she may have her young—
a place near your altar,
Lord Almighty, my King and my God.'*

Here I have a place near God's altar, beginning and ending each day with chapel, as I continue, with fellow travellers, on my pilgrimage to the promised land, the heavenly Jerusalem, where my true citizenship lies.

Foto: Joods Historisch Museum, Portretfoto van een Marokkaans meisje, foto uit bezit Eddy Hillesum, circa 1939.

Het jaar in cijfers

DOOR FRANCINA EN MEREL
OZ100 MEDEWERKERS

Inleiding

Oudezijds 100 is een gemeenschap die een plaats wil bieden aan iedereen die over onze drempel komt. Daarbij richten wij ons met name op de mensen die niet zonder moeite hun weg kunnen gaan, mensen met een steentje in de schoen. De meeste van onze bezoekers kennen een vluchtverhaal: van zichzelf, hun verslavingen of ziektes of van anderen, mensen die zoekend zijn naar een (nieuwe) toekomst. Onze gasten komen van over de hele wereld.

We streven ernaar om mensen te begeleiden (weer) zelfstandig te functioneren naar eigen vermogen. Onze benadering gaat verder dan enkel het bestrijden van symptomen. De woongemeenschap fungeert als een veilige haven voor ondersteuning en bevordert de groei en ontwikkeling van de bewoners, en is tevens een plek voor ontmoeting, spel en persoonlijke groei.

De belangrijkste gebeurtenissen en ontwikkelingen

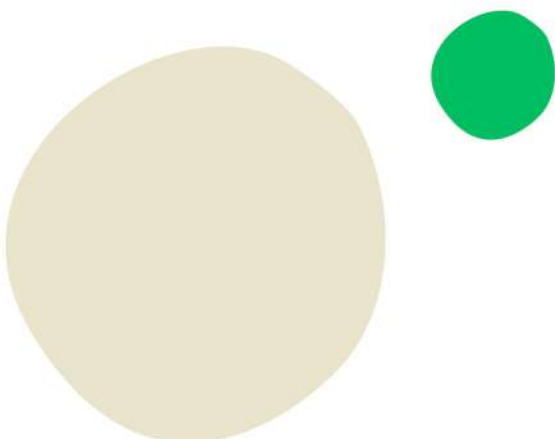
Algemeen Maatschappelijk Werk (InStap) en Begeleid Wonen (OpStap)

Binnen het Algemeen Maatschappelijk werk dat we in 2023 boden, was geen hulpvraag hetzelfde. Wel zagen wij dat veel hulpvragen te maken hadden werk en activiteiten, sociale relaties en wonen. Daarnaast zien wij ook een groep die juridische ondersteuning nodig heeft op gebied van verblijfs- en arbeidsrecht. Deze mensen ondersteunen wij in het contact leggen met juristen en ondersteunen wij in het proces.

Wij werken principieel niet met één vaste doelgroep: wij werken met mensen. Hierdoor bieden wij ondersteuning aan een diverse groep.

In 2023 viel het aantal meldingen van moeders met één of meerdere kinderen op, zowel voor het algemeen maatschappelijk werk als voor begeleid wonen.

Bij het algemeen maatschappelijk werk vielen vooral de meldingen van moeders zonder verblijfsvergunning maar met een Nederlands kind op, ook wel bekend als de Chavez-moeders. Dit zijn moeders die nog in afwachting zijn van hun verblijfsvergunning. Ze hebben geen veilige woonplek en weten niet waar ze ondersteuning kunnen vinden. In samenwerking met de gemeente zijn we een werkgroep gestart om ervoor te zorgen dat deze groep goed ondersteund wordt in Amsterdam.

Daarnaast viel een grote groep alleenstaande mannen op die dagelijks bij onze inloopvoorziening kwam. Deze mannen slapen meestal bij de winteropvang en hebben overdag geen dagbesteding. Door met iedereen in gesprek te gaan die bij ons binnenkomt, zijn wij meerdere trajecten gestart met mensen die al heel lang uit beeld waren, bang waren voor ondersteuning of zelf vonden geen ondersteuning nodig te hebben.

Andere bewoners van de OpStap zijn positief uitgestroomd in 2023. Dit houdt in dat ze naar een stabiele woonplek zijn verhuisd, waar ze voor onbepaalde tijd kunnen wonen.

Het valt ons op dat oud-bewoners ons op blijven zoeken. Zij kiezen hier altijd zelf voor. Vaak horen wij ze zeggen dat ze wonen in de gemeenschap missen. Zelfstandig wonen is stil en kan eenzaam worden. Het is fijn om als Oudezijds 100 een plek te kunnen zijn die mensen blijven opzoeken.

Aanvullend op de reguliere hulpverlening bestaande uit inloop, ambulante maatschappelijk werk, begeleid wonen en time-out ondersteuning/opvang zijn onze hulpverleners ook intensief betrokken geweest bij de niet reguliere zorgactiviteiten die plaatsvonden in 2023 naar aanleiding van maatschappelijke ontwikkelingen.

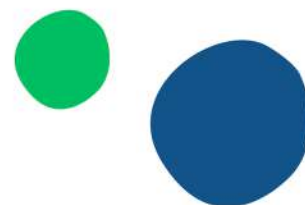
Doelrealisatie InStap en OpStap

Met trots stellen wij vast dat wij in 2023 hebben waargemaakt waar we in missie en visie voor staan: professionele gastvrijheid, in overeenstemming met de kwaliteitsregels van maatschappelijke hulpverlening (WMO) en daarbij beschikbaar en flexibel naar aanvullende vragen en behoeftes.

Met betrekking tot de productafspraken tussen Gemeente Amsterdam en Oudezijds 100. Ten aanzien van Begeleid Wonen van stichting Oudezijds 100 valt een hernieuwde overproductie op van 27,6%, een productietoename gelijk aan die van de afgelopen twee jaar. Ten aanzien van Begeleid Wonen waren er 4.657 overnachtingen ten opzichte van de productafpraak van 3.650 nachten.

Daarentegen was in 2023 sprake van een onderproductie van ambulante maatschappelijk werk (AMW 2023: 215 trajecten). De onderproductie bedraagt 25,8%, 75 trajecten ten opzichte van de productafspraken (290 trajecten per jaar). De onderproductie is deels terug te voeren op niet ingevulde vacaturruimte. Van maart 2022 tot einde 2023, zijn 12 vluchtelingen opgenomen geweest binnen onze gemeenschap en heeft OZ100 kunnen voorzien in een veilige woonplek en maatschappelijk ondersteuning. Deze opvang viel buiten het contract van de gemeente Amsterdam (concreet: 2.912 nachten).

Naast de extra- en intramuraal hulpverlening hebben ook diverse groepsactiviteiten vorm gekregen: activiteiten gericht op educatie, verbinding en emotioneel welzijn voor zowel volwassenen als kinderen en jongeren. Deze activiteiten werden financieel grotendeels mogelijk gemaakt door diverse fondsen.

Opvang Oekraïners

Oudezijds 100 heeft al heel vroeg haar panden opengesteld om vluchtelingen uit Oekraïne een veilige (woon)plek te bieden en andere vormen van zorg zoals inburgeringsondersteuning, taallessen, en materiële steun. De vluchtelingen zijn liefdevol opgevangen in de woongemeenschap en ontvingen hier de broodnodige rust en veiligheid. De meeste gezinnen die werden opgenomen konden in de loop van 2022 doorverhuizen naar meer zelfstandige woningen binnen de woongemeenschap, met behoud van toegang tot onze hulpverlening. De oorlog hield echter niet op en de betreffende gezinnen maken daarom nog steeds gebruik van deze voorzieningen. In 2023 ontvingen wij hier echter geen steun meer voor en hebben deze huisvestingskosten gedrukt op de inkomsten uit huren.

Het ziet ernaar uit dat de Oekraïners die nu nog bij OZ100 wonen dit ook zullen blijven doen in 2024, er is immers nog steeds geen zicht op beëindiging van de oorlog, start van repatriëring of andere doorstroom. OZ100 gaat daarom in 2024 weer gericht fondsen benaderen voor bijdragen in deze kosten.

Verduurzaming

De energiecrisis was een extra reden voor het bestuur van Oudezijds 100 en haar zusterstichtingen om de verduurzaming van de panden op de agenda te zetten. In 2022 is het projectplan 'Verduurzaming in de maatschappelijke opvang van OZ100' opgezet, met als doel het terugdringen van verbruik door bewustwording, alsmede aanpassing van (gebruiks)middelen en installaties.

De technische mogelijkheden zijn onderzocht door het architectenbureau Archivolt en diverse offertes waren aangevraagd. De uitvoering werd vroegtijdig onderbroken door onbekendheid van de aannemer met monumenten. Nieuwe offertes moesten worden aangevraagd en daarmee is de uitvoering van dit deel van het plan uitgesteld tot 2024. Fondswerving en subsidies zijn in het realiseren van deze maatregelen noodzakelijk en aanvragen zijn ingediend. De fondswerving resulteerde in een goed startbedrag van het verduurzamingsplan, de aanvraag voor subsidies (zoals Dumava) worden in 2024 aan de hand van nieuwe offertes opgepakt.

Professionalisering bedrijfsvoering

Na een periode van inkrimping op FTE's, is in het kader van continuïteit en uitbreiding professionaliteit van zorg en bedrijfsvoering weer gewerkt aan werving en selectie.

Ontvlechting zusterstichting Kruispost

Na 40 jaar is besloten tot de ontvlechting van de zusterorganisatie Kruispost. In 2023 is deze ontvlechting geformaliseerd.

Vooruitblik activiteiten 2024

Ambulant maatschappelijk werk: InStap
Het ambulant maatschappelijk werk is sinds de ontvlechting met Kruispost dichter bij de kern en activiteiten van OZ100 ondergebracht (waaronder inloop, begeleid wonen, gemeenschapstafel).

Voor 2023 zijn diverse dagactiviteiten en groepsactiviteiten gestart ter ondersteuning van de InStap en OpStap. Deze activiteiten worden vormgegeven door vele (professionele) externe vrijwilligers en bewoners van de gemeenschap. Een voorbeeld hiervan is Nederlandse les, een terugkerende reeks van zeven lessen verzorgd door vrijwilligers uit onze gemeenschap. De kosten bedragen 5 euro per persoon en iedereen is welkom.

In 2024 zullen de diverse dagactiviteiten worden gecontinueerd en/of uitgebreid op grond van ervaringen en evaluaties van de activiteiten en op voorwaarde dat hiervoor nogmaals financiële ondersteuning vanuit fondsen wordt toegezegd. Wij gaan ons ook richten op het aantrekken van meer vrijwilligers uit de buurt, zowel voor de receptiediensten als het geven van cursussen en trainingen.

Begeleid wonen: OpStap

Stichting Oudezijds 100 zal ongewijzigd haar beleid hierin continueren in 2024. In termen van trajecten, zagen wij al meer mensen in het laatste halfjaar in 2023 en verwachten dat deze groei zich doorzet in 2024. Steeds meer mensen weten ons te vinden.

Gemeentesubsidie 2024

Voor het jaar 2024 is de gemeentelijke subsidie voor begeleid wonen gemaximeerd tot 3.650 nachten. We verwachten een hogere productie te kunnen draaien. OZ100 zoekt naar mogelijkheden om fondsen te benaderen om bij te dragen in de kosten voor de niet gesubsidieerde nachten begeleid wonen (BW). Wat betekent het: het aantal trajecten in de subsidiebeschikking wordt verlaagd van 290 naar 245 trajecten.

Voor boekjaar 2024 is dit naar verwachting voldoende maar in toekomstige jaren, als het aantal trajecten weer gaan stijgen, is het niet waarschijnlijk dat de gemeente Amsterdam de subsidie zal verhogen.

Overige activiteiten

Zowel het wonen als de zorg voor de Oekraïense vluchtelingen zal ongewijzigd worden voortgezet. Dit geldt ook met betrekking tot de bewustwording rond verduurzaming en de uitvoering van diverse verbeteringen op dit gebied binnen de panden.

Traject voorjaars schoonmaak

De financiële ontwikkelingen van OZ100 hebben geleid tot een kritische blik op de bedrijfsvoering. Inmiddels is gewerkt aan een financieel jaarplan met aandacht voor investeringen en bezuinigingen. Dit plan wordt de basis van een gezonde financiële toekomst voor OZ100.

In de herfst van 2023 is gestart met een heroriëntatie op de governance, continuïteit en juridische structuren met het oog op een duurzame toekomst. Het project wordt vormgegeven door een team van vertegenwoordigers uit de verschillende gremia van de gemeenschap: bestuurders, MT-leden en gemeenschapsleden.

Na afloop van het vooronderzoek, de nulmeting en het onderzoek naar krachten en knelpunten is de verwachting in 2024 verder te gaan met het project gebruik makend ook van externe professionals. De kosten die ten aanzien van dit traject worden gemaakt zullen worden gefinancierd uit de voorziening reorganisatie.

Balans per 31-12-2023

	<u>31-12-2023</u>	<u>31-12-2022</u>
ACTIVA	€	€
<u>1. Vaste activa</u>		
1.1 Materiele vaste activa	990.084	985.753
<u>2. Vlottende activa</u>		
2.1 Vorderingen	90.522	367.648
2.2 Liquide middelen	<u>46.400</u>	<u>213.253</u>
	<u>136.922</u>	<u>580.901</u>
TOTAAL	<u>1.127.006</u>	<u>1.566.654</u>
PASSIVA		
<u>3. Eigen Vermogen</u>		
3.1 Stichtingskapitaal	45	45
3.2 Algemene reserves	-315.546	-319.556
3.3 Herwaarderingswaarde	<u>982.370</u>	<u>973.370</u>
	666.869	653.859
<u>4. Voorzienen</u>		
4.1 Voorzienen Reorganisatie	315.000	325.000
<u>5. Langlopende schulden</u>		
5.1 Lening Stichting Vrienden van Oudezijds 100	0	425.597
<u>6. Kortlopende schulden</u>		
6.1 Crediteuren	1.646	25.875
6.2 Belastingen en premies sociale verzekering	534	6.538
6.3 Overlopende passiva	<u>142.957</u>	<u>129.785</u>
	<u>145.137</u>	<u>162.198</u>
TOTAAL	<u>1.127.006</u>	<u>1.566.654</u>

Staat van Baten en Lasten over 2023

BATEN	<u>2023</u>	<u>2022</u>
	€	€
<u>1. Baten</u>		
1.1 Giften	195.626	215.460
1.2 Subsidiebaten	318.384	288.407
1.3 Overige baten	<u>33.918</u>	<u>32.283</u>
	547.928	536.150
Totaal baten		
LASTEN		
<u>2. Lasten</u>		
2.1 Personeelskosten	377.338	360.949
2.2 Afschrijvingen	4.669	4.847
2.3 Financieringslasten	4.089	8.246
2.4 Overige bedrijfskosten	<u>157.822</u>	<u>195.259</u>
	543.918	569.301
Totaal exploitatielasten	<u>543.918</u>	<u>569.301</u>
Saldo exploitatie	<u>4.010</u>	<u>-33.151</u>

Dit is de samenvatting van de jaarrekening over 2023. De gehele jaarrekening kan worden opgevraagd via info@oudezijds100.nl.

De jaarrekening is door de onafhankelijk accountant RSM Netherlands Accountants N.V. gecontroleerd en op basis daarvan is een controle verklaring afgegeven.

Dankwoord

Het werk van Oudezijds 100 werd in 2023 mogelijk gemaakt met financiële bijdragen van:

RCOAK

Gemeente Amsterdam

Stichting Fonds Welzijnwerk

Stichting R.K. Weldadig Fonds A.A.C.

Lehmann Fonds

Insinger Stichting

Haella Stichting

Stichting Gereformeerd of

Burgerweeshuis

Stichting Boschuyzen

Stichting Kinderfonds van Dusseldorp

Kansfonds

Stichting Meijers van Meer

G.J. Brinkfonds

Filadelfia Stichting

KNR/Pin

Stichting Maagdenhuis

Stichting M.C. van Beek

Maatschappij van Welstand

Stichting Van Den Brink Houtman

Fonds Wijlen doctor Jacobus van

Zanten

Hulp na onderzoek

Stichting Beheer NH

Doneer nu!

Oudezijds 100 kent geen specifieke doelgroep: iedereen is welkom hier. Dit beperkt de aansluiting bij subsidies en maakt ons afhankelijk van donaties. Iedere donatie helpt, zo is een donatie van €5,- al drie kopjes koffie waard.

